

RELIGIE & FILOSOFIE

ALAAF Kerk en carnaval horen bij elkaar. Als iemand dat uitdraagt, is het kapelaan Rick Blom. Hij is een van de weinige priesters die wisten door te dringen tot een raad van elf. In carnaval liggen er kansen voor een krimpde kerk, is zijn overtuiging.

reportage **Katja Kreukels, Heerlen**

De kapelaan loopt mee in de polonaise

Kapelaan Rick Blom zengt het narrenschip de Blauw Sjuut in Heerlen, zingt op de lokale radiozender L1 zijn lievelingslied 'Nao 't Zuuje', trakteert op nonnevotten, is op de receptie van de jeugdprins, gaat voor in een carnavalsmis, loopt in een polonaise. Scrollend door de eindeloze reeks aan carnavalsfoto's op zijn facebook-pagina rijst de vraag waar de kapelaan niet bij is geweest sinds de opening van het carnavalsseizoen op de elfde van de elfde vorig jaar. De 38-jarige priester uit Blerick draait overuren. Samen met deken Hans Bouman heeft hij de parochies van Heerlen-Zuid onder zijn hoede en woont hij nagenoeg alle activiteiten bij van de Weltense carnavalsvereniging de Vlavrèters. "In onze stamkroeg Teerling zeg ik vaak: ik sluit de deur wel. Als ik als laatste blijf, heeft niemand de smoes dat het te laat werd om de ochtend daarna mijn carnavalsmis bij te wonen."

Van carnaval krijgt hij veel energie, zegt de kleine, bebrilde kapelaan. "Vroeger in Blerick vierde ik drie dagen carnaval. Nu bijna twee maanden. Ik vind het fantastisch. Na Kerst en Oud en Nieuw begint mijn hart sneller te kloppen. Dan weet ik dat het gaat beginnen. Dat verveelt nooit. De gezelligheid. De saamhorigheid. Ik heb weleens in de kerk verteld dat ik in Blerick met een groep jongeren carnaval ging vieren. Ik zag een man naast de bar in een rolstoel. Hij dronk een pilsje. Er werd een nieuwe carnavalskraker ingezet. Zijn ogen lichtten op. Ik liep naar hem toe en zwaaide met zijn arm mee op de muziek. Die man begon te huilen. Hij voelde zich er in één keer bij horen."

Dat is precies het motto van Bloms raad van elf. 'Carnaval vier je met iedereen!' En dat gebeurt vanavond met volle overgave tijdens de 44ste Sjpazzietzung die de Vlavrèters in Mondriaan hebben georganiseerd, een instelling in Heerlen voor geestelijke gezondheidszorg. Tijdens het buffet deint iedereen van links naar rechts op 'D'r Sjoenkelwals' van Wiel Knipa, het lijflied van de

Heerlense Vastelaovend. Ook kapelaan Blom. "Kom, sjoenkel 'ns richtig, richtig, richtig mit. 't Is toch egaal, egaal, egaal weën naëv diche zit. Want oad of jonk, krank of gezonk, alles deed mit."

Tussen de tomatensoep en nonnevotten door worden medewerkers en cliënten van de instelling behangen met onderscheidingen waarna de raad van elf een eensluitend "Saluut en Alaaaf" laat horen. Prins Marcel I van Mondriaan heeft zoveel onderscheidingen gekregen dat hij een nekmassage kan gebruiken, lacht zijn begeleidster. Ook kapelaan Blom wordt naar voren geroepen om een cliënt te huldigen.

"Toen ik gevraagd werd om bij de raad van elf van de Vlavrèters te komen, was ik wel even overrompeld", vertelt Blom tijdens het carnavalsbuffet. "Kan dat wel? Dat moest ik toch wel even overleggen met de deken. Die zei meteen: 'Dat moet je doen!' Hij had door dat als je bij zo'n vereniging zit, je als kapelaan de kans krijgt om midden in de samenleving te staan en dat is precies wat ik wilde. Ik weet dat het kerkbezoek terugloopt en heb ook niet de illusie dat ik in Welten de kerk nog voller krijg. Dus ben ik me meer op het leven daar buiten gaan richten. Dicht bij de mensen. Om naar ze te luisteren en een band met ze op te bouwen. Tijdens het carnaval lukt dat nog beter. Ik spreek mensen op straat, in het café. Ze zijn opener, luchten hun hart. Vastelaovend is een soort theater. Je verkleed je, speelt een rol en als je het feest goed verstaat, dan vlucht je niet in zo'n rol, maar speel je een betere versie van jezelf. Ik ben nu als kapelaan nóg zichtbaarder."

Versmelting

De eerste keer dat Blom in Heerlen carnaval vierde, stapte hij een café in en werd direct door iemand aangesproken: "Jij hebt mijn moeder begraven". "Ik voelde me eerst opgelaten, maar daarna hadden we een fijn gesprek over hoe het nu met die parochiaan was sinds de uitvaart."

Inmiddels zijn de rollen van carnaval en kapelaan meer met elkaar versmolten en kijkt niemand meer op van de hossende priester. Het sprekendste

Kapelaan Rick Blom (midden rechts) host mee tijdens een Vastelaovend georganiseerd door carnavalsvereniging de

'Tijdens het carnaval lukt het nog beter om een band op te bouwen met mensen'

kapelaan Rick Blom

symbool van die versmelting is dat kapelaan Blom als raadslid wel een 'schuitje' op zijn hoofd heeft en een zwart pak draagt, maar geen zwart strikje om heeft, zoals de rest. Onder zijn jasje steekt een wit priesterhemd met een wit boordje. "Dat boordje komt goed van pas om de schuimkraag van het bier te meten", grapt prins Roger I. De kapelaan demonstreert het.

Ondertussen openen De Dörpsgekke de avond in de feestzaal, die naast cliënten en medewerkers inmiddels is volgelopen met de Heerlense prinsen van andere verenigingen en hun gevolg. De lange fazantenveren zwaaien in het rond. Prins Roger slaat zijn arm om de kapelaan. "Ik zie Rick in de eerste plaats als vriend, als een van ons. Het

enige wat ik niet in zijn buurt doe is vloeken."

Blom is blij dat de band tussen kerk en carnaval lijkt te groeien. "Er wordt veel gedaan. Dat hoor ik ook van collega's. Zo was de nieuwe bisschop van Roermond Harrie Smeets vorig jaar nog in Heerlen om de Blauw Sjuut te zegenen en iedereen een goed carnavalsseizoen toe te wensen." En waar mensen samenkomen daar moet je als kerk bij zijn, benadrukt Blom. "Dan kun je een band opbouwen. Het is een manier om het imago weer meer ten goede te keren." Ook al weten de meeste priesters dat ze met hun dialectmissen de mensen niet meer aan het vasten krijgen, erkent hij. "Op aswoensdag komen de meesten nog wel een askruisje bij me